

UZASADNIENIE

W dniu 23 maja 2016 roku T. C. złożyła do Sądu za pośrednictwem organu rentowego odwołania od decyzji : o wysokość emerytury i w przedmiocie ustalenie kapitału początkowego w związku z decyzjami i ZUS z dnia 15 kwietnia 2016 roku znak (...) -2016 oraz od decyzji z dnia 15 kwietnia 2016 roku znak (...).

Ponieważ pismo wnioskodawczyni zawierało odwołanie od dwóch decyzji w Sądzie nadano im odrębne sygnatury: VIII U 1415/16 oraz VIII U 1416/16.

Dnia 21 lutego 2017 roku Sąd Okręgowy w Łodzi, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w osobie Przewodniczącego SSO Jaceka Chrostka rozpoznał w tym dniu na rozprawie sprawę T. C. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. w zakresie odwołań od obu decyzji : o wysokość kapitału początkowego i wysokość emerytury z dnia 15 kwietnia 2016 roku znak (...) -2016 oraz od decyzji z dnia 15 kwietnia 2016 roku znak (...) Wyrokiem wydanym w tym dniu Sąd **oddalił odwołanie**. /wyrok w aktach sprawy VIIIU 1415/16 – okoliczność niesporna/

Na rozprawie w dniu 11 maja 2017 roku wyznaczonej w sprawie o sygnaturze akt VIIIU 1416/16 wnioskodawczyni oświadczyła ,że popiera swoje odwołanie / niesporne/.

Sąd zważył , co następuje :

Na mocy art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd odrzucił pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

W postępowaniu odrębnym w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych odrzucenie odwołania nie może nastąpić tylko w przypadku wymienionym w art. 464 k.p.c. tj. odrzucenie nie może nastąpić z powodu niedopuszczalności drogi sądowej, gdy do rozpoznania sprawy właściwy jest inny organ. W tym wypadku Sąd przekaze mu sprawę.

Zgodnie z dyspozycją art. 366 k.p.c. wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami.

Ustawodawca nie definiuje pojęcia powagi rzeczy osądzonej, określa jedynie jej zakres przedmiotowy oraz podmiotowy. Powaga rzeczy osądzonej (res iudicata) zaliczana jest do tzw. negatywnych przesłanek procesowych i oznacza niedopuszczalność prowadzenia drugiego procesu co do tego samego roszczenia, o którym orzeczono prawomocnie, pod rygorem nieważności postępowania.

Artykuł 366 k.p.c. wskazuje, że granice przedmiotowe powagi rzeczy osądzonej obejmują nie to, co stanowiło granice powództwa, ale to, co stanowiło przedmiot i podstawę faktyczną rozstrzygnięcia w chwili wyrokowania (art. 316 k.p.c.). Ustawodawca w sposób całkowicie zamierzony w ten sposób zrehabilitował wymieniony przepis, ponieważ Sąd (na mocy przepisów szczególnych) może orzekać w kwestiach nieobjętych żądaniem pozwu, a nadto może orzec wadliwie poniżej lub ponad granicami pozwu. Wskazać również należy, iż według treści art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku Nr 1440, z późn. zm.) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Z cytowanego przepisu wynika, iż warunkiem ponownego ustalenia prawa do świadczeń jest uzyskanie nowych dowodów lub ujawnienie okoliczności, które istniały przed wydaniem decyzji, a nie były znane organowi w chwili orzekania i mają wpływ na prawo do tych świadczeń lub ich wysokość (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 1999 r., II UKN 231/99 - OSNAPiUS 2000 nr 19 poz. 734; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2003 r. III UZP 5/03 - OSNAPiUS rok 2003, Nr 18, poz. 442).

W przedmiotowym stanie faktycznym, w ocenie Sądu Okręgowego, nie może budzić żadnych wątpliwości fakt, iż sprawa pomiędzy tymi samymi stronami została już prawomocnie osądzona. Prawomocnym wyrokiem z dnia 21 lutego 2017 roku rozpoznane zostało odwołanie w sprawie tych samych decyzji, które rozpoznawane były w dniu 11 maja 2017 roku. Jednocześnie w sprawie VIIIU 1416/16 wnioskodawczyni wnioskodawczyni nie przedstawiła żadnych nowych dowodów, ani też nie wskazała okoliczności mających wpływ na prawo do świadczeń.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy na podstawie 199 § 1 pkt 2 k.p.c. w związku z art. 366 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

odpis postanowienia doręczyć wnioskodawcy z pouczeniem o sposobie i terminie zaskarżenia.

26.05.2017